

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งคณะกรรมการเฉพาะเรื่องของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๓๐๖/๑๕๗๖๘ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะอนุกรรมการฝ่ายกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้พิจารณาข้อหารือของคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เกี่ยวกับสถานะคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากที่ใช้อำนาจตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฯ สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเลิกใช้ข้อความและดำเนินการแก้ไขข้อความบนฉลากสินค้า ว่า เป็นคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ และคำสั่งดังกล่าวเป็นที่สุดหรือไม่ อย่างไร โดยคณะอนุกรรมการฝ่ายกฎหมายมีความเห็นว่า คำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากในกรณีดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครอง แต่ในประเด็นปัญหาว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นที่สุดหรือไม่ คณะอนุกรรมการฝ่ายกฎหมายพิจารณาแล้ว มีความเห็นเป็นสองฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า คำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากซึ่งใช้อำนาจตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฯ ที่สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเลิกใช้ข้อความและดำเนินการแก้ไขข้อความบนฉลากสินค้าเป็นที่สุดฝ่ายปกครองแล้ว เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฯ ไม่ได้กำหนดขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากไว้ ซึ่งแตกต่างจากคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฯ ได้กำหนดเรื่องการอุทธรณ์ไว้เป็นการเฉพาะในมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ อย่างไรก็ตาม ผู้รับคำสั่งทางปกครองของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากยังสามารถใช้สิทธิโต้แย้งคำสั่งดังกล่าวได้ตามนัยมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ โดยการฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

เมื่อคำสั่งในกรณีนี้ออกโดยคณะกรรมการที่ไม่มีกฎหมายกำหนดเรื่องการอุทธรณ์ไว้เป็นการเฉพาะ และคำสั่งนี้มิใช่คำสั่งทางปกครองที่ต้องมีการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองก่อนจึงจะฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครองได้ ดังนั้น การแจ้งสิทธิในกรณีนี้ จึงไม่ใช่การแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ แต่เป็นการแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า คำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากดังกล่าวยังไม่เป็นที่สุดฝ่ายปกครอง เนื่องจากมาตรา ๑๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฯ กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ซึ่งการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวรวมถึงคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากและคณะกรรมการเฉพาะเรื่องชุดอื่น ๆ ด้วย ถึงแม้ว่าบทบัญญัติหมวด ๓ การอุทธรณ์ ไม่ได้กำหนดเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากและคณะกรรมการเฉพาะเรื่องชุดอื่น ๆ ไว้ก็ตาม

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๑/๒๒๒ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ดังนั้น ผู้รับคำสั่งทางปกครองจึงมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากได้ โดยนำหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๓ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจึงขอหารือปัญหาข้อกฎหมาย ดังนี้

๑. คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฯ มีความหมายเฉพาะคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฯ ได้กำหนดเรื่องการอุทธรณ์ไว้เป็นการเฉพาะหรือไม่

๒. คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องที่ไม่มีความหมายบัญญัติเรื่องการอุทธรณ์ไว้เป็นการเฉพาะ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์หรือไม่ อย่างไร

๓. หากคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฯ ไม่ได้กำหนดเรื่องการอุทธรณ์ไว้เป็นการเฉพาะ ในการออกคำสั่งดังกล่าวจะต้องมีการแจ้งสิทธิอุทธรณ์อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีประเด็นปัญหาที่ต้องพิจารณารวม ๒ ประเด็น โดยมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือไม่ เห็นว่า คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ อันได้แก่ คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก และคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา ที่เป็นการบังคับใช้กฎหมายในรูปของคำสั่งที่มีผลต่อการประกอบกิจการของผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายและมีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ในอันที่จะก่อให้เกิดเปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระบุ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หากผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวย่อมมีสิทธิที่จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนั้นได้ โดยคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อให้เกิดเปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระบุ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ

เฉพาะเรื่องในกรณีดังกล่าว เนื่องจากมาตรา ๑๐ (๔)^๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฯ กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจที่จะพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง อย่างไรก็ตาม มาตรา ๔๓^๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฯ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ได้กำหนดให้มีการอุทธรณ์เฉพาะแต่กรณีคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาตามมาตรา ๒๗^๔ หรือมาตรา ๒๘^๕ วรรคสอง โดยมีได้กำหนดเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องในกรณีอื่นไว้ การอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องในกรณีอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ จึงต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ โดยขั้นตอนและระยะเวลาในการอุทธรณ์จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๔๔^๖

^๒มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ วรรคสอง ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้

^๔มาตรา ๒๗ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ (๑) หรือมาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา

(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา

(๓) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา

(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริตใจในการกระทำของผู้กระทำการโฆษณา

ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา มีคำสั่งตาม (๔) และผู้ประกอบการธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการธุรกิจ และให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีหน้าที่ชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการแทนนั้น โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

^๕มาตรา ๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา เห็นว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ และในกรณีจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะออกคำสั่งระงับการโฆษณาดังกล่าวเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการพิสูจน์ก็ได้

ในกรณีที่ผู้กระทำการโฆษณา อ้างอิงรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้กระทำการโฆษณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นไปตามที่อ้างอิง คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจออกคำสั่งตามมาตรา ๒๗ ได้ และให้ถือว่าผู้กระทำการโฆษณา รู้หรือควรได้รู้ว่าข้อความนั้นเป็นความเท็จ

^๖มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้น โดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับ

ตามมาตรา ๖๓/๒ วรรคหนึ่ง

และมาตรา ๔๕^๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ กล่าวคือ ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองจะต้องอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการเฉพาะเรื่องซึ่งออกคำสั่งนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง เพื่อให้คณะกรรมการดังกล่าวพิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์หรือไม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ หากคณะกรรมการเฉพาะเรื่องไม่เห็นด้วยก็ต้องรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลเสนอต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๐ (๔)^๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฯ เพื่อพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับรายงานและอาจขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ประเด็นที่สอง ในกรณีที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องซึ่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ไม่ได้กำหนดเรื่องการอุทธรณ์ไว้เป็นการเฉพาะ คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องจะต้องมีการแจ้งสิทธิอุทธรณ์อย่างไร นั้น เห็นว่า เมื่อได้ให้ความเห็นในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า การอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องในกรณีอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓^๙ จะต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งในกรณีนี้จึงต้องดำเนินการตามมาตรา ๔๐^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ โดยระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือโต้แย้งดังกล่าวไปพร้อมกับการแจ้งคำสั่งทางปกครองให้แก่ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองทราบ

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มีข้อสังเกตว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง รวม ๔ คณะ แต่โดยที่การแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว มีผลทำให้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องไม่เป็นรูปแบบเดียวกัน กรณีจึงสมควรที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะได้พิจารณาความเหมาะสมของการกำหนดให้มีการคุ้มครองสิทธิการอุทธรณ์แก่ผู้รับคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ซึ่งหากเห็นว่าจำเป็นต้องมีการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

^๗มาตรา ๔๕ ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาคำอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ใช้กับกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

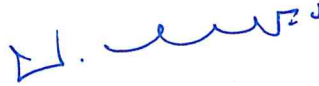
^๘โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^{๑๐}มาตรา ๔๐ คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระงับระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลานับเกินกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่รับคำสั่งทางปกครอง

ก็สมควรเสนอแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน แต่หากเห็นว่าคณะกรรมการเฉพาะเรื่องแต่ละคณะประกอบไปด้วยกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านที่เกี่ยวข้องโดยตรง อาจไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้มีการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองแล้ว สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคก็ควรเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฯ โดยตัดอำนาจของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องและขั้นตอนการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง รวมถึงเพิ่มเติมบทบัญญัติให้ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองใช้สิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไป

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กันยายน ๒๕๖๓